

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1007 ²	Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ (Λουκ. 8,4-15) 11 Ὀκτωβρίου 2015 (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ὑπομονή

«...Καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ» (Λουκ. 8,15)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἑορτή. Ἐορτάζουν οἱ διδάσκαλοι καὶ πατέρες τῆς Ἐβδόμης (Ζ') Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Σχετικὸ εἶνε καὶ τὸ εὐαγγέλιο. Εἶνε μία παραβολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅμιλεῖ **περὶ σπορέως**· διότι σπορεῖς ἦταν καὶ οἱ πατέρες.

Ὁ γεωργὸς σπέρνει σπόρο, **οἱ πατέρες ἔσπειραν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ**. Ὁ γεωργὸς σπέρνει στὰ χωράφια, οἱ πατέρες ἔσπειραν στὶς καρδιές. Καὶ πῶς ἔσπειραν; Μὲ δάκρυα, μὲ θαύματα, μὲ βίον ἅγιον, μὲ τὸ αἷμα τους. Αὐτὰ τὰ τέσσερα δὲν τὰ ἔχουμε σήμερα οἱ ἱεροκήρυκες· γι' αὐτὸ δὲν καρποφορεῖ ὁ λόγος μας. Ὁ σπόρος ὅμως τῶν πατέρων καρποφόρησε. Ἐβγαλε κρίνα καὶ ῥόδα εὐώδη καὶ ἀμάραντα. Βγῆκαν ἅγιοι καὶ μάρτυρες. Ἔτσι ἔγινε τὸ ὠραῖο περιβόλι, ἡ ἁγία Ὁρθοδοξία μας.

Ἀλλά, ἀδελφοί μου, γιὰ νὰ παρουσιασθῆ καὶ ν' ἀνθήσῃ ἡ Ὁρθοδοξία δὲν συνετέλεσε μόνο ὁ σπόρος, τὸ κήρυγμα. Δὲν φτάνει μόνο νὰ εἶνε ὁ σπόρος ἐκλεκτός· πρέπει νὰ ὑπάρχη καὶ γῆ καλή. Στὴν ἀπόδοσιν λοιπὸν τοῦ σπόρου συνετέλεσαν καὶ οἱ ἀκροαταί, οἱ Χριστιανοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Αὐτοὶ ἦταν ἐκλεκτὴ «γῆ». Ἦταν ἀπὸ ἑκείνους ποὺ μὲ ἀγαθὴ καρδιὰ ἀκούονε τὸ λόγο, τὸν κρατοῦν, «καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ» (Λουκ. 8,15). Ἐὰν σήμερα, ἀγαπητοί μου, δὲν ὑπάρχη καρποφορία, εἶνε διότι λείπει ἡ ὑπομονή. **Χρειάζεται ὑπομονή.**

Στὴν ἐποχὴ μας, ἐποχὴ ἐγωῖσμοῦ, ἐποχὴ ποῦ ἡ μηχανὴ ἔκανε τὸν ἄνθρωπον νευρόσπαστο, ἐποχὴ ποῦ ἰσχύει ὁ γρόνθος καὶ ἡ δύναμις, ἡ ὑπομονὴ **θεωρεῖται ἀδυναμία**, γνώρισμα τῶν σκλάβων. Ἀντιθέτως ὁ θυμὸς, ἡ ὀργή, ἡ ἐκδίκησι θεωροῦνται γνωρίσματα τῶν ἰσχυρῶν. Ἄλλ' ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, δὲν θ' ἀκούσουμε τί λέει ὁ κόσμος. Θ' ἀκούσουμε τί λέει ὁ Χριστός. Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ στὴ σημερινὴ παραβολὴ καὶ σὲ ἄλ-

λα μέρη τοῦ Εὐαγγελίου, μᾶς λέει· «Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν» (Λουκ. 21,19), καὶ «Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται» (Ματθ. 10,22· 24,13).

Ἡ ὑπομονὴ λοιπὸν εἶνε **ἀρετὴ θαυμαστὴ καὶ πηγὴ εὐεργεσιῶν**. Αὐτὸ τὸ καταλαβαίνει κανεὶς ἂν ρίξῃ μιὰ ματιὰ γύρω του.

● Μέσα **στὸ σπίτι**. Ἐσὺ ὁ νέος καὶ ἡ νέα, ποῦ ἐτοιμάζεστε νὰ στεφανωθῆτε καὶ ν' ἀνοίξετε καινούργιο σπίτι, τί χρειάζεστε; Γιὰ τὸ σπίτι ἀπαιτοῦνται πολλὰ ἐφόδια. Ἄν μπορούσατε ν' ἀκούσετε μιὰ φωνὴ ἀπ' τὸν οὐρανό, οἱ ἄγγελοι θὰ ἔσκυβαν στὸ αὐτὶ τῆς νύφης καὶ στὸ αὐτὶ τοῦ γαμπροῦ καὶ θὰ ἔλεγαν μιὰ λέξι, ποῦ εἶνε τὸ ἀναγκαιότερο ἀπὸ ὅλα· Ἄν θέλετε νὰ φτειάξετε σπίτι καὶ νὰ περάσετε τὶς τρικυμίες καὶ θύελλες, τοὺς τυφῶνες καὶ καταιγίδες τοῦ βίου, ὑπομονὴ καὶ πάλι ὑπομονή! Δὲν εἶνε παίξε - γέλασε **ὁ γάμος**, δὲν εἶνε παιχνίδι καὶ γλέντι. Ἔχει ὑποχρεώσεις. Λοιπὸν, ὑπομονή. Γιατί ὁ νέος δὲν εἶνε ἄγγελος καὶ ἡ νέα δὲν εἶνε ἀρχάγγελος. Ἔχουν ἐλαττώματα καὶ ἀδυναμίες. Καὶ πρέπει νὰ ἀνέχεται ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Διαφορετικά, σύντομα θὰ λησμονήσετε ὑποσχέσεις καὶ ὄρκους, καὶ θὰ τρέχετε σὲ δικηγόρους γιὰ διαζύγιο. Καὶ ὄχι λόγῳ πορνείας ἢ μοιχείας, ἀλλὰ γιὰ μικροπράγματα. Πάνω σὲ μικροπράγματα πιάνονται οἱ σύζυγοι καὶ διαλύουν τὸν ἱερὸ δεσμό. Ἄν ὅμως εἶχαν λίγη ὑπομονή, δὲν θὰ ἔφθαναν ἐκεῖ.

● Ἀναγκαῖα λοιπὸν ἡ ὑπομονὴ γιὰ νὰ σταθῆ τὸ σπίτι· πολὺ περισσότερο ὅμως ἀναγκαῖα στοὺς **γονεῖς**. Ἐγίνες πατέρας, ἔγινες μάνα; Ἄν θέλῃς ν' ἀναθρέψῃς παιδιὰ καὶ μιὰ μέρα νὰ τὰ καμαρώνῃς, πρέπει νὰ εἶσαι βράχος ὑπομονῆς. Ἄν ὀργίζεστε μὲ τὰ παιδιὰ σας, δὲν θὰ κατορθώσετε νὰ διαπλάσετε χαρακτήρες. Ὑπομονὴ λοιπὸν, μάνα, ποῦ τὸ ζωηρὸ παιδί σου σὲ στενοχωρεῖ καὶ σὲ ἀναστατώνει. Μὴν πῆς κατὰρα ἐναντίον του. Τὰ ζωηρὰ παιδιὰ μπο-

ρεϊ νὰ γίνουιν τὰ καλύτερα παιδιὰ. Προσπάθησε μὲ τὴν ἀγάπη σου, μὲ τὴ φροντίδα σου, μὲ ὅλα τὰ μέσα ποῦ σοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, τὸ ἄγριο παιδί νὰ τὸ κάνης ἕναν ἄγγελο.

● Ὑπομονὴ χρειάζεται – ποιός ἄλλος; **Ὁ δάσκαλος καὶ ὁ καθηγητής.** Ἔχουν μπροστά τους μιὰ ζούγκλα. Πρῶτα ὁ δάσκαλος κρατοῦσε ράβδι καὶ τοὺς εἶχε ὅλους σὰν ἄρνιά. Τώρα ποῦ νὰ πάρη ράβδι στὸ χέρι! Θὰ τὸν πᾶνε στὸ ἀστυνομικὸ τμήμα γιατί χτύπησε τὸ γυιόκα τους καὶ θὰ τὸν ἀπολύσουν. Ἔτσι ὁ δάσκαλος ὑπομένει. Εἶνε ἥρωας ὑπομονῆς, μέσα σὲ 30, 40, 50, 100, 200 παιδιὰ, ἀπὸ διάφορα κοινωνικὰ στρώματα. Παιδιὰ ἄλλα ἔξυπνα καὶ ἄλλα κουτά, ἄλλα ἀγαθὰ καὶ ἄλλα διεστραμμένα, ἕνα δειγματολόγιο χαρακτήρων, παθῶν, ἐλαττωμάτων, ἐγκληματικῶν ῥοπῶν. Σκεφτήκατε ποτὲ τὸ δάσκαλο; Ἐσὺ δὲν ὑποφέρεις τὸ παιδί σου, κ' ἐκεῖνος πρέπει νὰ καθήσῃ μὲ 50 - 60 παιδιὰ. Λένε, ὅτι ἔξω ἀπὸ ἕνα σχολεῖο εἶχαν γράψει τρία ὕψιλον (YYY). Ῥώτησε κάποιος: –Τί σημαίνουν αὐτὰ τὰ τρία ὕψιλον; Καὶ τοῦ ἀπήντησαν: –Οἱ δάσκαλοι ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ὑπομονή, καὶ πάλι ὑπομονή, καὶ πάλι ὑπομονή: τρεῖς φορές ὑπομονή, γιὰ νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ παιδαγωγικὸ ἔργο.

● Καὶ κάπου ἄλλοῦ χρειάζεται ὑπομονή. Ποῦ; Στὸ νοσοκομεῖο. Ὑπομονὴ **οἱ ἄρρωστοι**, ὑπομονὴ καὶ **οἱ νοσοκόμοι**. Εἶπαν κάποτε στὸ διευθυντὴ μιᾶς κλινικῆς: –Σπουδαία ἡ κλινική σας: προσωπικό, γιατροί, καθαριότης. Ἀλλὰ ποιό εἶνε τὸ σπουδαιότερο φάρμακο ποῦ χρησιμοποιεῖτε; Καὶ ὁ διευθυντής, χωρὶς πολὺ νὰ σκεφτῆ, ἀπήντησε: –Τὸ σπουδαιότερο φάρμακο ποῦ ἔχουμε στὴν κλινική μας εἶνε ἡ ὑπομονή. Ἀφαίρεσε τὴν ὑπομονή, καὶ κανεὶς ἄρρωστος δὲν μπορεῖ νὰ θεραπευθῆ.

● Ὑπομονὴ τὸ ἀντρόγυνο, ὑπομονὴ οἱ γονεῖς, ὑπομονὴ ὁ δάσκαλος, ὑπομονὴ ὁ ἀσθενής, ὑπομονὴ ὁ γιατρός. Ὑπομονὴ ἀκόμα **ὁ προϊστάμενος**, ὁποιασδήποτε ὑπηρεσίας. Μόνο ἔτσι θὰ συνεργάζεται καλὰ μὲ ὅλο τὸ προσωπικό: διαφορετικά, παύει ἡ συνεργασία.

● Ὑπομονὴ χρειάζεται καὶ **ὁ ἀξιωματικός**. Ὅλοι κάναμε στρατιῶτες. Ὅπου ὑπάρχουν ἀξιωματικοὶ μὲ ὑπομονή, δὲν κυβερνοῦν μὲ τὸ βούρδουλα, δὲν χρησιμοποιοῦν βλαστήμιες καὶ ξύλο: μὲ τὴν ἀγάπη τους παίρνουν τοὺς στρατιῶτες καὶ τοὺς κάνουν ἀετούς. Ὅπου ὅμως ὑπῆρξαν ἀξιωματικοὶ χωρὶς ὑπομονή, ἐκεῖ διαλύθηκαν λόχοι καὶ συντάγματα.

● Ὑπομονὴ ὅμως χρειάζεται καὶ **ὁ ἐπιστήμονας**. Αὐτὲς οἱ μεγάλες ἀνακαλύψεις, ποῦ ἔγιναν, εἶνε δῶρα τῆς ὑπομονῆς. Ἐρευνηταὶ κά-

θησαν νύχτες ὀλόκληρες μέσα στὸ ἐργαστήριο, ἕως ὅτου γίνουιν οἱ ἐφευρέσεις.

● Ὑπομονὴ πρὸ παντὸς χρειάζονται οἱ **κυβερνήτες** ποῦ κατευθύνουν τὰ ἔθνη. Γιατὶ ἀπὸ ἕνα θυμὸ καὶ μιὰ ὀργὴ δική τους μπορεῖ νὰ ἐκραγοῦν πόλεμοι. Ἐὰν δὲν ὑπάρχη ὑπομονή, εἶνε κίνδυνος νὰ ξεσπάσῃ συμφορά.

Σωτήριο **φάρμακο** ἡ ὑπομονή. Ἄν τώρα ρωτήσετε, Ὑπάρχει τὸ φάρμακο αὐτό; καὶ **ποῦ θὰ τὸ βροῦμε**; σᾶς ἀπαντῶ: Ὑπάρχει: θὰ τὸ βρῆτε στὴν **Ἐκκλησία** τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν **ἁγία Γραφή**. Διάβασε τὸν Ἰώβ, νὰ δῆς τί ὑπέφερε ἀγογγύστως. Δὲν βλαστήμησε, ἀλλὰ εἶπε αὐτὸ ποῦ ἀκοῦμε στὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας: *«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος»* (πρβλ. Ἰώβ 1,21). Πονεμένα παιδιὰ τῆς γῆς, μιμηθῆτε τὸν Ἰώβ. Θέλεις ὑπομονή; Ἄνοιξε τὰ εὐαγγέλια καὶ διάβασε τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ. Ἄμα σκεφτῆς τί ὑπέφερε ὁ Χριστός, θὰ δῆς ὅτι ἡ δική σου ὑπομονὴ εἶνε μηδὲν μπροστά στὴ δική του. Θέλεις ὑπομονή; Ἄκου τὸν ἀπόστολο Παῦλο ποῦ λέει: *«Δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα»* (Ἐβρ. 12,1). Θέλεις ὑπομονή; Διάβασε τοὺς **βίους τῶν ἁγίων**. Θὰ πάρης δύναμι, θὰ κάνης φτερά γιὰ νὰ νικᾶς.

* * *

Τί εἶνε **ὁ σπόρος**, ἀγαπητοί μου; Ἐνα τίποτα. Κι ὅμως, ὅταν τὸν ρίξης μὲς' στὴ γῆ, δὲν χάνεται. Μπορεῖ νὰ περνοῦν βδομάδες, μῆνες ἢ καὶ χρόνια, ἀλλὰ ἔρχεται ἡ ὥρα ἐκεῖνο τὸ τίποτα νὰ γίνῃ ἕνα χρυσὸ στάχυ ἢ ἕνα πλατάνι πελώριο. Ἀπὸ ἕνα σπόρο ἢ γῆ, *«ἐν ὑπομονῇ»*, καρποφορεῖ ἕνα πλατάνι μὲ τόσα φύλλα. Καὶ τί εἶνε ἕνα **φύλλο**; Τίποτα. Ἔτσι κ' ἐσύ. Ἐνα φύλλο τῆς γῆς εἶσαι. Ἀλλὰ μιὰ παροιμία λέει, ὅτι μὲ τὴν ὑπομονὴ τὸ φύλλο τῆς μουριᾶς γίνετα **μετάξι**. Τί εἶμαστε, ἀδελφοί μου; Φύλλα ποῦ τὰ παίρνει ὁ ἄνεμος. Ἀλλὰ φύλλα τοῦ Θεοῦ. Καὶ κοντὰ στὸ Χριστὸ ὁ θεῖος ἀργαλειὸς θὰ πάρη τίς κλωστές μας, ὅλες τίς λεπτομέρειες τῆς ζωῆς μας, κι ἂν ἔχουμε ὑπομονὴ θὰ τίς ὑφάνῃ. Ὡς ἁγία ὑπομονή, σὺ παίρνεις τὰ ταπεινὰ φύλλα καὶ τὰ κάνεις μετάξι. Ὅποιος ἔχει ὑπομονή, θὰ φτειάξῃ στολή, **στολὴ ἀρετῶν**, γιὰ νὰ ἴχῃ νὰ ντυθῆ. Κι ὅταν κάποτε σβήσουμε στὸν κόσμον αὐτὸν καὶ πᾶμε στοὺς οὐρανοὺς, ἐκεῖ θ' ἀνοίξῃ ὁ **νυμφῶν** καὶ ὁ Κύριος θὰ μᾶς καλέσῃ νὰ εἰσέλθουμε στὴ δόξα του, *«ὅπου ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων καὶ βοῶντων ἀπαύστως: Κύριε, δόξα σοι»* (τροπ. αἶν. Μ. Τρίτ.). Ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**